

บทที่ 3

ประเมินบวชิการวิจัย

3.1 แนวทางการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ มุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับ ข้อจำกัด และคุณสมบัติในการพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบโอมสเตย์ในพื้นที่รวมผู้แม่น้ำนราธิราษฎร์ โดยทำการแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน

- 1) การค้นหาเอกสารหลักฐานท้องถิ่นทางด้านภาษาภาพของแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย เรื่องไทยริมน้ำ เรื่องไทยท้องถิ่น ตัวอย่างที่พักอาศัยเพื่อร่องรับนักท่องเที่ยว และมรดกทางวัฒนธรรมภาษาในแหล่งท่องเที่ยว
- 2) การวิเคราะห์ความต้องการและข้อจำกัดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบโอมสเตย์ เพื่อศึกษาทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบโอมสเตย์

3.2 ตัวแปรการวิจัย

3.2.1 ตัวแปรต้น

ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย ที่พักอาศัย กิจกรรมการท่องเที่ยว และสภาพแวดล้อม

3.2.2 ตัวแปรตาม

การท่องเที่ยวรูปแบบโอมสเตย์ที่สอดคล้องกับทรัพยากรทางการท่องเที่ยวในพื้นที่

3.3 ประชานิยมและการสุมตัวอย่าง

3.3.1 ประชากร

เนื่องจากการเก็บข้อมูลประกอบด้วยการเก็บข้อมูลทางภาษาภาพซึ่งเป็นตัวกำหนดศักยภาพ และคุณค่าความสำคัญของพื้นที่ รวมทั้งศึกษาความต้องของผู้เข้าไปใช้พื้นที่ท่องเที่ยว

เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบโขมสเตอร์ ดังนั้นประชากรในการศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- 1) ผู้ที่เข้าไปใช้งานพื้นที่ท่องเที่ยววิมพេងแม่น้ำนครชัยศรี ประกอบด้วยผู้ที่พักอาศัยในชุมชน และนักท่องเที่ยว ภายใต้พื้นที่ศึกษา 3 พื้นที่ ประกอบด้วย
 - กลุ่มพื้นที่ศึกษาที่ 1 ตลาดริมน้ำดอนหวาย
 - กลุ่มพื้นที่ศึกษาที่ 2 ชุมชนบ้านท่าพูด
 - กลุ่มพื้นที่ศึกษาที่ 3 ชุมชนริมน้ำตลาดใหม่
- 2) อาคาร สิ่งปลูกสร้าง ในพื้นที่ศึกษา 3 พื้นที่ และบริเวณต่อเนื่อง โดยใช้แบบสำรวจในภาระเบื้องต้นในเรื่องความสำคัญของพื้นที่

3.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยววิมพេងแม่น้ำนครชัยศรี สามารถแยกได้เป็นผู้พักอาศัย และนักท่องเที่ยว โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง แบบไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็นในการสุ่ม (non - probability sampling) ในลักษณะการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling)

การออกแบบสอบถามโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 กลุ่ม คือ ผู้พักอาศัยในชุมชน และนักท่องเที่ยว การประมาณกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane คือ

$$\frac{N}{1 + Ne^2} = n$$

เมื่อ	n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
	N = ขนาดของประชากร
	e = ขนาดของความคลาดเคลื่อน

- 1) กลุ่มผู้พักอาศัย กลุ่มพักอาศัยภายใต้พื้นที่ท่องเที่ยว 3 พื้นที่ประกอบด้วย จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในหมู่ที่ 2 ตำบลบางระทึกจำนวน 954 ครัวเรือน จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในหมู่ที่ 7 ตำบลໄเรชิงจำนวน 1,291 ครัวเรือน และ จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในหมู่ที่ 9 ตำบลท่า

ตลาด 290 ครัวเรือน รวม 3 พื้นที่ มีประชากร(N) ห้างหมด 2535 ครัวเรือน และขนาดของความ
คลาดเคลื่อน (e) เท่ากับ 0.05

$$\frac{2535}{1 + 2535(0.05)^2} = 350 \text{ ชุด}$$

โดยผู้ศึกษาได้ทำแบบสอบถาม 370 ชุด เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม
โดยแบ่งสัดส่วนตามจำนวนประชากรของชุมชน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1
จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้จำแนกตามพื้นที่ศึกษา
สำหรับแบบสอบถามฉบับที่ 1

พื้นที่ศึกษา	จำนวนครัวเรือน		จำนวนตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หมู่ที่ 2 ตำบลบางระทึก	954	38	136	37
หมู่ที่ 7 ตำบลໄวง	1,291	51	190	51
หมู่ที่ 9 ตำบลท่าตลาด	290	11	44	12
รวม	2,535	100	370	100

2) กลุ่มนักท่องเที่ยว

จากข้อมูลทางสถิติปี 2548 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวภายในแหล่ง
ท่องเที่ยววิมานน้ำนคราชัยศรีจากการบิจารส่วนตำบลบางระทึก และตำบลໄวงศ จะได้จำนวน
ประชากรนักท่องเที่ยว(N) เท่ากับ 1,441,159 คน และขนาดของความคลาดเคลื่อน (e) เท่ากับ
0.05 เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวในชุมชนนิมน้ำตลาดใหม่ค่อย ๆ ลดลงจนกระทั่งไม่มีกิจกรรม
การท่องเที่ยวในช่วงปี 2550 ทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวได้ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงทำการ
เก็บข้อมูลเฉพาะนักท่องเที่ยวภายในพื้นที่ศึกษาสองพื้นที่ได้แก่ ชุมชนตลาดวิมานน้ำดอน hairy และ
ชุมชนบ้านท่าพูด

$$\frac{1,441,159}{1 + 1,441,159 (0.05)^2} = 400 \text{ ชุด}$$

ตารางที่ 3.2

จำนวนประชากรและกثุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ จำแนกตามพื้นที่ศึกษา
สำหรับแบบสอบถามฉบับที่ 2

พื้นที่ศึกษา	จำนวนครัวเรือน		จำนวนตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หมู่ที่ 2 ตำบลบางระทึก	1,225,159	85	340	85
หมู่ที่ 7 ตำบลໄรเชิง	216,413	15	60	15
รวม	1,441,572	100	400	100

จำนวนประชากรและกทุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ประกอบด้วย กทุ่มผู้บิหารแหล่งท่องเที่ยวจำนวน 3 คน และผู้พักอาศัยภายในชุมชนจำนวน 13 คน

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4.1 แบบสอบถาม

โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ได้แก่

1) แบบสอบถามสำหรับผู้ที่พักอาศัย แบบสอบถามสำหรับผู้ที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมผั่งแม่น้ำนราธิวาศ ประกอบด้วยข้อมูล 4 ส่วน ได้แก่
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ทำแบบสอบถาม ประกอบด้วยสภาพสังคม และเศรษฐกิจ

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบที่สะท้อนเอกลักษณ์ท้องถิ่นและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมผั่งแม่น้ำนราธิวาศ โดยวัดระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับองค์ประกอบการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมผั่งแม่น้ำนราธิวาศ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ต้องการให้แก้ไข แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมผั่งแม่น้ำนราธิวาศ

2) แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวแบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวอยู่ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมผิ้งแม่น้ำครชัยศรี ประกอบด้วยข้อมูล 6 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ทำแบบสอบถาม ประกอบด้วยสภาพสังคม และเศรษฐกิจ

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมผิ้งแม่น้ำครชัยศรี เกี่ยวกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในการรองรับนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 การให้ความสำคัญเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สะท้อนเอกลักษณ์ท้องถิ่นและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมผิ้งแม่น้ำครชัยศรี โดยวัดระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับองค์ประกอบการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมผิ้งแม่น้ำครชัยศรี

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบที่พกอาศัยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในรูปแบบโฮมสเตย์ในริมผิ้งแม่น้ำครชัยศรี ประกอบด้วย เว็บไซต์ เว็บไซต์ในส่วนหรือเว็บท้องถิ่น เว็บไซต์ของแต่ละบ้านสมัยใหม่

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ต้องการให้แก้ไข แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมผิ้งแม่น้ำครชัยศรี

ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม ประกอบด้วย

1) ศึกษาจากเอกสาร หนังสือ รายงาน บทความสิ่งพิมพ์ และรายงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นกรอบความคิดในการสร้างแบบสอบถาม

2) กำหนดโครงสร้างของข้อคำถามสำหรับการสร้างแบบสอบถามสำหรับผู้ที่พกอาศัยในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวภายในพื้นที่ริมผิ้งแม่น้ำครชัยศรี

3) นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเนื้อหา (content validity)

4) วิเคราะห์แบบสอบถาม ปรับเปลี่ยนและลำดับคำถามตามความเหมาะสมและนำไปทดลองสอบถามเบื้องต้น

5) ทำการวิเคราะห์คำตอบจากการทดลองแบบสอบถามเบื้องต้น เพื่อประเมินความเหมาะสมของคำถามในแบบสอบถาม

6) แก้ไขจากการทดลองแบบสอบถามเบื้องต้น และจึงดำเนินการหาคุณภาพของเครื่องมือ หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

7) นำมาปรับปรุงแก้ไขและจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ โดยสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้งานแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว และรูปแบบโภมสเตอร์ที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

3.4.2 แบบสัมภาษณ์

เนื้อหาของแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ ประกอบด้วย ชื่อ อายุ ที่อยู่ สถานภาพ อาชีพ

ส่วนที่ 2 ความต้องการ และข้อจำกัดในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวรูปแบบโภมสเตอร์

แบบสัมภาษณ์ในภารวิจัยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังต่อไปนี้

1) ศึกษาจากเอกสาร หนังสือ รายงาน บทความสิ่งพิมพ์ และรายงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นกรอบความคิดในการสร้างแบบสอบถาม

2) กำหนดโครงสร้างของข้อคำถามสำหรับการสร้างแบบสอบถามสำหรับผู้ที่พักอาศัยในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวภายในพื้นที่ร่วมผู้เดินทาง

3) นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเนื้อหา (content validity) ของข้อคำถาม

4) นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และจัดเป็นแบบสัมภาษณ์สำหรับสัมภาษณ์โดยสัมภาษณ์รายละเอียดตามมาตรฐานของการปรับปรุงที่พักอาศัยรูปแบบโภมสเตอร์

3.4.3 แบบสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

ทำการสำรวจสภาพแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยว มรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน การใช้พื้นที่ของชุมชน รูปแบบบ้านพักอาศัยของชุมชน โดยการบันทึกภาพถ่าย และทำการประเมินโดยผู้ศึกษา เพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้งานของผู้พักอาศัย และนักท่องเที่ยว

แบบสำรวจในการวิจัยนำระบบการสำรวจคุณค่าทางสถาปัตยกรรมในสภาพแวดล้อม และระบบการบูรณาการแหล่งมรดกวัฒนธรรมเข้าสู่กระบวนการวางแผน โดยนำเฉพาะส่วนที่

เกี่ยวของกับขอบเขตการวิจัย ศึกษาศักยภาพของพื้นที่เกี่ยวกับโครงสร้างทางจินตภาพของพื้นที่ และองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว

3.5 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาดำเนินการหาคุณภาพของแบบสอบถาม ด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน และด้านความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยการวัดค่าความสอดคล้องภายใน (internal consistency) ด้วยค่า สัมประสิทธิ์ (α : alpha coefficient) ตามแนวคิดของ ครอนบาก (cronbach) ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาค่าความเที่ยงดังนี้

กรณีที่แบบสอบถามมีจำนวนคำถาม > 10 ข้อ

ค่าความเที่ยงไม่ต่ำกว่า 0.60 = มีคุณภาพเชื่อถือได้

กรณีที่แบบสอบถามมีจำนวนคำถาม < 10 ข้อ

ค่าความเที่ยงไม่ต่ำกว่า 0.30 = มีคุณภาพเชื่อถือได้

จากการทดสอบเครื่องมือ (try out) ดำเนินการกับประชากรที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประชากรในการวิจัย ในพื้นที่ท่องเที่ยวอัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามประกอบด้วย ผู้ที่พักอาศัยจำนวน 30 ชุด และนักท่องเที่ยวจำนวน 30 ชุด เพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือ และการใช้ภาษาของแบบสอบถามค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามเมื่อใช้สู่การหาความเชื่อมั่น

ตารางที่ 3.3

ผลการทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม

เครื่องมือ	เนื้อหาในแบบสอบถาม	α	ผลการวิเคราะห์
แบบสอบถามฉบับที่ 1	ส่วนที่ 2	0.8903	มีความเที่ยงตรงสูงประมาณ ร้อยละ 89 = เชื่อถือได้
	ส่วนที่ 3	0.8936	มีความเที่ยงตรงสูงประมาณ ร้อยละ 89 = เชื่อถือได้
แบบสอบถามฉบับที่ 2	ส่วนที่ 2	0.9363	มีความเที่ยงตรงสูงประมาณ ร้อยละ 93 = เชื่อถือได้
	ส่วนที่ 3	0.9484	มีความเที่ยงตรงสูงประมาณ ร้อยละ 94 = เชื่อถือได้
	ส่วนที่ 4	0.8418	มีความเที่ยงตรงสูงประมาณ ร้อยละ 84 = เชื่อถือได้

ผลจากตารางแสดงว่า แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความเชื่อถือได้มากพอที่จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

3.6 การเก็บข้อมูล

3.6.1 ข้อมูลปัจจุบัน

ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจพื้นที่ทางกายภาพ

3.6.2 ข้อมูลทุติยภูมิ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

- 1) ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์ความเป็นมาของพื้นที่
- 2) ข้อมูลทางสังคมทางการท่องเที่ยวของพื้นที่

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะความเป็นมาทางสังคม วัฒนธรรมท้องถิ่น และเศรษฐกิจ

2) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ท่องเที่ยวรวมผู้เม่น้ำนគរชัยศรีทั้งในด้านของลักษณะของสถาปัตยกรรมท้องถิ่น เช่น เรือนไทยริมน้ำ วัด และอุปแบบการวางผังชุมชน เช่น ลักษณะของชุมชนกับการใช้พื้นที่สาธารณะ ตลาดรวมผู้เม่น้ำวัด เป็นต้น

3) วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการท่องเที่ยว ข้อจำกัด ทัศนคติของชุมชนที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว

4) สรุปผลการวิเคราะห์ พร้อมทั้งเสนอแนวทางการปรับปรุงเพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อม ที่รวมถึงสถาปัตยกรรมท้องถิ่น การวางผังบริเวณ และการวางแผนชุมชน ให้สัมพันธ์กับการพัฒนา และพื้นที่คืนชีวิตแห่งพื้นที่รวมผู้เม่น้ำนគរชัยศรีเพื่อการท่องเที่ยว

3.8 วิธีการวิเคราะห์แบบสอบถาม

- 1) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการให้นักท่องเที่ยวเข้าพักค้างคืนรูปแบบไฮมสเตย์
- 2) เทคนิคและสถิติที่ใช้
 - ผู้ศึกษาใช้เทคนิคทางสถิติโดยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยโปรแกรมสำหรับจูปทางด้านสังคมศาสตร์ SPSS (statistical package for the social sciences) v.11 ประกอบด้วย
 - ค่าเฉลี่ย (mean)
 - ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
 - การวิเคราะห์ความแปรปรวน (independent-sample t-test)
 - 3) วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็น และข้อมูลเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้ให้สัมภาษณ์ ด้วยการวิเคราะห์สังกัด (concept)

3.9 เกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.9.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการแบบสอบถาม

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทางด้านสังคม และเศรษฐกิจของผู้ที่ทำแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อมูลของผู้พักอาศัย ได้แก่ อายุ เพศ อาชีพหลัก อาชีพเสริม รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ข้อมูลนักท่องเที่ยว ได้แก่ อายุ เพศ อาชีพ รายได้ และพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาแหล่งท่องเที่ยว
- 2) วิเคราะห์ความพึงพอใจในศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม ได้แก่ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยว ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ความเหมาะสมของแหล่งท่องเที่ยว
- 3) วิเคราะห์องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนเอกลักษณ์ท้องถิ่น และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ข้อมูลที่ได้จากการแบบสอบถาม ได้แก่ ความต้องการในการปรับปรุงองค์ประกอบการท่องเที่ยว เพื่อสะท้อนเอกลักษณ์ท้องถิ่นในมุมมองของผู้อยู่อาศัย และนักท่องเที่ยว

4) วิเคราะห์กิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอุปแบบโขมสเตย์ และทางเลือกอื่น ๆ แก่นักท่องเที่ยว

5) วิเคราะห์อุปแบบโขมสเตย์ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยศึกษาจากทรัพยากรของชุมชนในการวิเคราะห์แบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ ลักษณะโขมสเตย์ที่นักท่องเที่ยวต้องการ มุ่งมองการพัฒนาการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมผ่านที่พักอาศัยของชุมชน

การวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 1 และ 5 ใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การเปนียบเทียบข้อมูลในลักษณะร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 2 ใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีเกณฑ์ในการวัดระดับแบ่งเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 6 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจ

ระดับ 4 หมายถึง ค่อนข้างพึงพอใจ

ระดับ 3 หมายถึง ค่อนข้างไม่พึงพอใจ

ระดับ 2 หมายถึง ไม่พึงพอใจ

ระดับ 1 หมายถึง ไม่พึงพอใจมากที่สุด

ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนตามระดับความพึงพอใจ โดยใช้ค่าเฉลี่ยในการแปลความหมาย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย

6.00 - 5.16

5.15 - 4.33

4.32 - 3.50

3.49 – 2.67

2.66 – 1.84

1.83 – 1.00

ระดับความพึงพอใจ

มีความพึงพอใจมากที่สุด

มีความพึงพอใจ

ค่อนข้างพึงพอใจ

ค่อนข้างไม่พึงพอใจ

ไม่พึงพอใจ

ไม่พึงพอใจมากที่สุด

โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 3 และ 4 ใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีเกณฑ์ในการวัดระดับแบ่งเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 6 หมายถึง มีความเห็นด้วยมากที่สุด

ระดับ 5 หมายถึง มีความเห็นด้วย	
ระดับ 4 หมายถึง ค่อนข้างเห็นด้วย	
ระดับ 3 หมายถึง ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	
ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย	
ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	
ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนตามระดับความเห็นด้วย โดยใช้ค่าเฉลี่ยในการแปลความหมาย ดังนี้	โดยใช้ค่าเฉลี่ย
<u>คะแนนเฉลี่ย</u>	<u>ระดับความเห็นด้วย</u>
6.00 - 5.16	เห็นด้วยมากที่สุด
5.15 - 4.33	เห็นด้วย
4.32 - 3.50	ค่อนข้างเห็นด้วย
3.49 – 2.67	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย
2.66 – 1.84	ไม่เห็นด้วย
1.83 – 1.00	ไม่เห็นด้วยมากที่สุด
โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและร้อยละ	

3.9.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารชุมชน ผู้พักอาศัย และนักท่องเที่ยว

นำข้อมูลการบริหารแหล่งท่องเที่ยวชุมชนมาวิเคราะห์เกี่ยวกับรูปแบบที่พักอาศัย สำหรับรองรับนักท่องเที่ยวรูปแบบโอมสเตอร์ ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน และวิธีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวรูปแบบโอมสเตอร์ของชุมชน